

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/204/2018
Identifikačné číslo spisu: 8216200999
Dátum vydania rozhodnutia: 27.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Lalič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8216200999.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému X. V., bývajúcemu v M., Q. XXXX/XX, o zaplatenie 1 952,83 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5 C 62/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 16. mája 2018 sp. zn. 18 Co 30/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov rozsudkom z 28. decembra 2017 č. k. 5 C 62/2016-64 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 107,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 952,83 eur od 15. januára 2014 do zaplatenia, ktorú mu povolil uhradiť v pravidelných mesačných splátkach po 60,- eur mesačne vždy ku koncu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky v termíne splatnosti sa stáva splatným celý dlh. Žalobu v časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia úroku vo výške 19,90 % ročne z nezaplatenej istiny 1 952,83 eur od 15. januára 2014 do zaplatenia, zamietol z dôvodu, že podľa zmluvy o úvere žalobcovi patrí nárok na dohodnuté úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov len za obdobie do splatnosti dlhu, a v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov v sume 152,87 eur od 15. januára 2014 do zaplatenia zamietol s ohľadom na zásadu zákazu anatocizmu.

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcu rozsudkom z 16. mája 2018 sp. zn. 18 Co 30/2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku, výroku o povolení splátok a výroku o trovách konania potvrdil a stranám nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vo vzťahu k jeho potvrdzujúcemu výroku o nepriznaní úrokov až do splatenia úveru uviedol, že dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania, príp. ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore so zákonnou úpravou o omeškaní s plnením peňažného dlhu, a preto je

neplatná.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu do jeho potvrdzujúceho výroku v časti nepriznania úrokov do splatenia úveru podal žalobca dovolanie z dôvodu uvedeného v § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Podľa jeho názoru tento rozsudok spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pretože nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení úveru. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutia odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie v časti, ktorej bola žaloba zamietnutá, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), za ktorú koná jej zamestnanec s právnickým vzdelaním (§ 429 ods. 2 písm. b/ C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V danom prípade uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia bránilo ustanovenie § 422 ods. 1 písm. c/ C.s.p. V prejednávanej veci výška príslušenstva (úroku vo výške 19,90 % ročne zo sumy 1 952,83 eur od 15. januára 2014 do zaplatenia) uplatňovaného žalobcom ako dodávateľom, ktoré je predmetom dovolacieho konania, v čase začatia dovolacieho konania (t. j. 6. júla 2018) predstavuje sumu 1 738,64 eur, pričom desaťnásobok minimálnej mzdy ku dňu podania žaloby na súde prvej inštancie (t. j. 29. februára 2016), je 4 050,- eur (porov. § 1 písm. a/ nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2016). Z uvedeného vyplýva, že výška predmetu dovolacieho konania neprevyšuje zákonom stanovenú hranicu majetkového cenzu obmedzujúceho prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 C.s.p. pri peňažnom plnení (ratione valoris), preto je prípustnosť dovolania žalobcu v zmysle § 422 C.s.p. vylúčená. Obdobný právny názor na vec dovolací súd zaujal tiež v rozhodnutiach sp. zn. 1 Cdo 263/2018, 4 Cdo 186/2018, 5 Cdo 158/2018, 6 Cdo 42/2018, 7 Cdo 256/2018; znížený majetkový cenzus (§ 422 ods. 1 C.s.p.) sa v spotrebiteľskom spore uplatní, len ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ (R 29/2019).

7. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

8. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.